

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 3T/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420010646
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4420010646.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred senátom, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Cvikovej a prísediacich Ota Pathoá a Olgy Andrejkovej, v trestnej veci obžalovaného T. B., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 2Pv/13/18/4403 z 29.10.2020, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 23.09.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný T. B., nar. XX.XX.XXXX v Z. I., trvale bytom
V. E. č. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu v ÚVTOS Banská Bystrica
- Kráľová

je vinný, že

1/ dňa 28.10.2010 navštívil poškodeného F.. F. I. v jeho ambulancii v F. poliklinike v V., Q. X s tým, že vie v akej je poškodený zlej finančnej situácii, vie o danej nehnuteľnosti v Prahe, pričom poškodenému klamlivo tvrdil, že pomôže vybaviť predaj predmetnej nehnuteľnosti v Prahe, na to však potrebuje sumu 5.000 Eur, aby sa mohli uvoľniť peniaze na predaj nehnuteľnosti, na čo poškodený v presvedčení, že peniaze, ktoré predtým požičal obžalovanému K. O., sa mu vrátia, odovzdal obžalovanému T. B. dňa 28.10.2010 v Z. I. sumu 5.000 Eur, ktorú obžalovaný použil pre vlastnú potrebu, neskôr poškodenému tvrdil, že sa nehnuteľnosť nepodarilo predáť a sú potrebné ďalšie peniaze,

2/ dňa XX.XX.XXXX v V. sa opätovne stretol s poškodeným F.. F. I., ktorému klamlivo prezentoval zámer kúpiť nehnuteľnosť v Q. od alkoholičky a jej následný predaj za sumu 90.000 Eur realitnej kancelárii v B. B., z ktorých poškodenému dá ihneď 84.000 Eur , no potrebuje vopred sumu 10.000 Eur na vyplatenie exekúcie, ktorou je nehnuteľnosť zaťažená, na čo poškodený v nádeji, že sa mu vráti aspoň časť požičaných peňazí , v ten istý deň za prezentovaným účelom oddĺženia nehnuteľnosti odovzdal obžalovanému T. B. sumu 10.000 Eur, pričom obžalovaný T. B. vedel, že nenadobudne do vlastníctva žiadnu nehnuteľnosť a peniaze minul pre vlastnú potrebu,

3/ dňa 2.11.2010 pri stretnutí s poškodeným F.. F. I. na parkovisku pri F. poliklinike v V. mu klamlivo tvrdil, že v súvislosti s kúpou a následným predajom nehnuteľnosti v Q. je potrebné zaplatiť sumu 18.000 Eur ako daň z pridanej hodnoty, na čo poškodený v presvedčení, že sa mu predtým požičané peniaze vrátia, odovzdal obžalovanému na parkovisku pri F. poliklinike v V. na požadovaný účel sumu 17.200 Eur, pričom obžalovaný T. B. vedel, že nenadobudne do vlastníctva žiadnu nehnuteľnosť a peniaze minul pre vlastnú potrebu,

4/ v presne nezistených dňoch v období od novembra 2010 do decembra 2010 pri opätovných stretnutiach s poškodeným F.. F. I. na parkovisku pri F. poliklinike v V. a v V. za areálom pobočky VÚB banky, a.s. opakovane pod zámienkou kúpy a následného predaja rodinného domu v Q. nepravdivo

uvádzal poškodenému, že sú potrebné ďalšie peniaze na oddĺženie rodinného domu od exekúcií, ktoré vyšli najavo neskôr a keď mu poškodený nechcel peniaze dať, tvrdil mu, že sa nejedná o podvod, že môže ísť s ním do I. za P. A., pričom dňa 06.11.2010 poškodený spolu s obžalovaným T. B. išiel do I. za P. A. vyplatiť poslednú exekúciu v sume 8.000 Eur, avšak po príchode do I. obžalovaný tvrdil poškodenému že iba on môže jednať s P. A. a presviedčal poškodeného, že ak mu sumu 8.000 Eur nedá, kúpa nehnuteľnosti v Q. sa neuskutoční a tak mu poškodený odovzdal sumu 8.000 Eur v presvedčení, že sa mu predtým požičané peniaze vrátia a následne obžalovanému postupne do konca mesiaca december 2010 ešte odovzdal vo viacerých čiastkach spolu sumu 17.100 Eur,

5/ dňa 23.02.2011 za pobočkou VÚB banky , a.s. v V. vylákal od poškodeného F.. F. I. pod zámienkou oddĺženia nehnuteľnosti v Prahe sumu 1.000 Eur, pričom mu obžalovaný tvrdil, že peniaze musí zaniestť K. O. do Nitry, ktorý ich odtiaľ zanesie do Prahy, hoci vedel, že peniaze použije na svoju potrebu,

t e d a

v bodoch 1 až 5

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1 až 5

- pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v znení zákona č. 547/2010 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“)

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 , odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona), § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v ust. § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste, uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/87/2018 z 30.11.2018, právoplatným dňa 10.04.2019 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/28/2019 z 10.04.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému F.. F. I., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom I. F., K. č. XXXX/X škodu vo výške 58.300,- Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodený F.. F. I., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom I. F., K. č. 1620/1 so zvyškom nároku na náhradu škody voči obžalovanému odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra podal dňa 29.10.2020 pod sp.zn. 2Pv/13/18/4403 na Okresnom súde Nové Zámky obžalobu na obvinených, a to na : 1. K. O., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., B. č. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce v bodoch 1 až 9 pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona, 2. J. O., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., A. č. XXX/XX, v bodoch 3 a 4 pre pomoc podľa § 21 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona k zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a na 3. T. B., nar. XX.XX.XXXX v Z. I., trvale bytom V. E. č. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, v bodoch 10 až 14 pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona. H. T. B. prokurátor kládol za vinu spáchanie skutkov v bodoch 10 až 14 obžaloby na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/74/2020 z 22.09.2021, právoplatným dňa 22.09.2021, súd podľa § 21 odsek 1 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaných K. B. a J. O. vylúčil na samostatné konanie.

Obžalovaný T. B. na hlavnom pojednávaní dňa 23.09.2021 vyhlásil, že je vinný zo všetkých skutkov, uvedených v obžalobe, súd preto obžalovanému položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky tieto mu položené otázky odpovedal kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaných skutkov sa nevykoná.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, preukazujúce vinu obžalovaného okrem jeho samotného priznania, súd dospel k záveru, že obžalovaný skutkami, ktoré mu kládla za vinu obžaloba, naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu, chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane majetku fyzických a právnických osôb tým, že na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Súd skutok posúdil podľa zákona účinného v čase jeho spáchania, pretože neskorší zákon podľa názoru súdu nie je pre obžalovaného priaznivejší. Z toho dôvodu súd obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

S poukazom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a uplatnenom nároku na náhradu škody, a to prečítaním výpisu z evidencie priestupkov, odpisu z registra trestov, spisov vzťahujúcich sa na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného a listinnými dôkazmi.

Obžalovaný T. B. bol v roku 2017 postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku a v roku 2018 za priestupok proti verejnému poriadku. Obžalovaný má v odpise z registra trestov evidovaných niekoľko záznamov pre spáchanie trestnej činnosti, za ktorú bol opakovane odsúdený, pričom u obžalovaného prevažujú trestné činy majetkového charakteru. Napriek tomu, že na obžalovaného sa vo veciach Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/36/1994 (odsúdenie pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.) a sp. zn. 1T/39/2002 (odsúdenie pre trestný čin krádeže podľa § 247 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.) a vo veci Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/57/2008 (odsúdenie pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona) hľadí, akoby nebol odsúdený, uvedenou fikciou nezanikla skutočnosť, že odsúdený sa uvedenej trestnej činnosti dopustil.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/182/2012 z 30.01.2013, právoplatným dňa 30.01.2013, bol obžalovaný T. B. uznaný vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona (skutok zo dňa 20.03.2012) a bol mu uložený trest odňatia slobody 15 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky. Vyhláseniu tohto rozsudku predchádzalo vydanie trestného rozkazu z 25.10.2012, obžalovanému doručeného dňa 12.11.2012, ktorý bol napadnutý odporom obžalovaného.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/129/2013 z 13.01.2014, právoplatným dňa 08.04.2014 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/17/2014 z 08.04.2014, bol obžalovaný T. B. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona (skutky zo dňa 13.06.2013 a 19.06.2013), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 roky. Vydaniu tohto rozsudku predchádzalo vydanie trestného rozkazu, obžalovanému doručeného dňa 08.09.2013, ktorý bol napadnutý odporom obžalovaného. Z uvedeného vyplýva, že v predmetnej trestnej veci bol obžalovanému ukladaný samostatný trest, keďže neboli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k výroku o treste vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/182/2012.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 3T/146/2013 z 04.09.2014, právoplatným dňa 04.09.2014, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona (skutok zo dňa 16.08.2012), za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 30 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 roky, a to za súčasného zrušenia výrokov o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/180/2012 ako aj rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/129/2013. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k oboj predchádzajúcim citovaným rozsudkom napriek tomu, že neboli splnené podmienky pre takýto postup, keďže nebolo možné konštatovať súbeh v tej veci prejednaného trestného činu k oboj skutkom, ktoré boli predmetom uvedených dvoch predchádzajúcich trestných konaní (už súbeh trestných činov vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/182/2012 a 1T/129/2013 bol prerušený dňa 12.11.2012 doručením vo veci sp. zn. 3T/182/2012 vydaného trestného rozkazu).

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/12/2014 z 13.11.2014, právoplatným dňa 16.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/18/2015 z 16.04.2015, bol obžalovaný T. B. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 30 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 roky za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp.zn. 3T/146/2013. Obžalovaný bol pôvodne z výkonu tohto trestu odňatia slobody podmienčne prepustený, následne bol dňa 30.06.2020 u neho zvyšok nevykonaného trestu odňatia slobody nariadený.

Trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T/56/2015 z 19.05.2015, právoplatným dňa 16.06.2015, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona (skutok zo dňa 25.05.2009 až 26.06.2009), pričom bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k výroku o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp.zn. 3T/146/2013.

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/87/2018 z 30.11.2018, právoplatným dňa 10.04.2019 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/28/2019 z 10.04.2019, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 3 roky so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný bol naposledy uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/87/2018 z 18.02.2019, právoplatným dňa 20.06.2019 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp.zn. 4To/38/2019 z 20.06.2019, pričom bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k výroku o treste vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/87/2018.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd nemohol obžalovanému ukladať súhrnný trest vo vzťahu k výroku o treste Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3T/12/2014, nakoľko skutok v prejednávanej veci nie je v súbehu so všetkými trestnými činmi, za ktoré bol uvedeným rozsudkom ukladaný súhrnný trest. Súd však dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k následne dňa 30.11.2018 vyhlásenému vyššie citovanému rozsudku Okresného súdu Zvolen vo veci sp.zn. 4T/87/2018. Súd preto obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona vo vzťahu k tomuto rozsudku a súčasne rešpektujúc zásadu, že súhrnný trest nesmie byť miernejší, než trest uložený pôvodným rozsudkom.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd zistil u obžalovaného poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval) a podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona (napomáhal súdu pri objasňovaní jeho trestnej činnosti, keďže v konaní pred súdom urobil vyhlásenie o vine a súd preto nemusel vo vzťahu k ním spáchaným celkom piatim čiastkovým útokom trestného činu z rokov 2010 až 2011 vykonávať pôvodne prokurátorom navrhované rozsiahle dokazovanie). Súd u obžalovaného zistil tiež priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Vzhľadom na ukladanie trestu s použitím zásady podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona vzhľadom na reálny súbeh zločinu a prečinu, súd obžalovanému nemohol priznať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona. Súd tak obžalovanému ukladal trest podľa najprísnejšie trestného zo zbiehajúcich sa trestných činov, t.j. v sadzbe podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 3 až 10 rokov. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistených poľahčujúcich okolností a priťažujúcej okolnosti a pri prevahe poľahčujúcich okolností najskôr postupom podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu trestnej sadzby na 7 rokov a 8 mesiacov a túto následne zvýšil postupom podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona o jednu tretinu, pričom dolná hranica trestnej sadzby zostala nezmenená.

Súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky (stotožniac sa s návrhom prokurátora) majúc za to, že možno dôvodne očakávať, že trest v uvedenej výmere dosiahne nápravný účinok na osobu obžalovaného a tiež účel trestu z hľadiska individuálnej prevencie (výchova obžalovaného a zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti) a súčasne dostatočne ochráni spoločnosť pred páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného a aj iných odradí od páchania trestnej činnosti (generálna prevencia). Tento záver súdu odôvodnil nielen aktuálny postoj obžalovaného k za vinu mu kladenému trestnému činu, ktorý bez výhrad priznal a neodvolateľne tak prijal všetky dôsledky ním spáchaného trestného činu, ale, a to predovšetkým, dĺžka doby, ktorá uplynula od spáchania trestného činu obžalovaným. Súd tak prihliadal predovšetkým na to, že od spáchania trestného činu uplynulo už viac ako 10 rokov, pričom dĺžku trvania trestného konania podľa názoru súdu nemožno pričítať obžalovanému, ktorý ju svojim prístupom k účasti na úkonoch trestného konania osobitne nespôsobil. Z týchto dôvodov súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, na výkon trestu ho zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zrušil výrok o treste skoršieho rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/87/2018.

Poškodený F.. F. I. včas a riadne uplatnil v prípadnom konaní (vedenom ako spoločné proti trom pôvodne v tejto veci obžalovaným). Súd preto obžalovaného T. B. zaviazal k náhrade škody v prospech poškodeného vo výške, predstavujúcej výšku jeho trestným činom v bodoch 1 až 5 výroku o vine spôsobenej škody, ktorá je i súčasťou popisu skutkov vo výrokovej časti tohto rozsudku (§ 287 odsek 1 Trestného poriadku) a poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody, uplatneného voči obžalovanému T. B., za podmienok podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku odkázal na civilný proces.

Rozsudok bol vo výroku o vine a o treste prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek 1 Trestného poriadku).